Ч. 109. Четвер 17 (30) мая 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провинциї:

на цілий рік К.	4·80
на пів року „	2·40
на чверть року „	1·20
місячно . . „	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К.	10·80
на пів року „	5·40
на чверть року „	2·70
місячно . . „	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Найблизша програма парляментарн. праць.— Польскі опозицийні посли і Коло польске. — З Делеґациї. — Війна в полудневій Африці.)

Палата послів відбуде сего тиждня в двох днях по два засіданя, т. є. перед полуднем і вечером. На тих засіданях мають бути ухвалені: предложенє о будові водних доріг і буджетова провізория. В суботу провідники клюбів уложать дальший парляментарний репертуар до 11 червня. Безпосередно по третім читаню інвестицийного закона в палаті послів і принятю єї палатою панів, зачне правительство переговори в справі емісиї інвестицийної позички. Запевняють, що сего року, і то вже в червни, буде видана перша серия сеї позички в сумі 150 до 200 міліонів корон. Палата панів ухвалила горівчаний закон після первістної редакциї, відкинула именно поправку, котра звільняє від нового податку малі рільничі горальні, що переробляють власний продукт. Супроти того цілий закон ще раз верне до палати послів.

Під проводом Стояловского радила оногди в Кракові начальна рада християньского людового сторонництва. Наради держать в тайні. Говорять, що ухвалено, аби посли сторонництва вступили до Кола польского, і в тій справі мають розпочати ся переговори з людовим сторонництвом. Коли би людовці на се не згодили ся, ухвала Стояловців мимо того безусловно буде виконана. Посол Бойко заявив, що вступить до Кола польского.

Вчера відбуло ся засіданє войскової комісиї австрийскої делеґациї. Промавляло кількох бесідників, між ними пос. Барвіньский, що домагав ся ріжних полекший для рільничого населеня. Міністер війни відповідав на ріжні інтерпеляциї, як в справі поєдинків, в справі знущаня над вояками, поліпшеня долї вдовиць і сиріт по войскових і т. и. На жалобу посла Барвіньского, що в понеділок великодних сьвят після обряду греко-кат. відбували ся в сім роцї у Львові вправи піхоти і артилєриї, міністер відповів, що зарядить слідство в тій справі. По промові міністра комісия ухвалила войсковий буджет звичайний і надзвичайний. Слідуюче засіданє відбуде ся в четвер. На порядку дневнім будуть буджети маринарки, міністерства справ заграничних, Босни і Герцеґовини, міністерства скарбу і найвисшої палати обрахункової.

Війна в полудневій Африці веде ся все ще так як доси із змінчивим щастєм і кінця єї годі предвидіти. Кіченер що кілька днів телеґрафує о побитих і полонених Бурах та и забранім Бурам майнї. Показує ся з того, що Анґлійцї беруть в неволю жінок і дітий а маєтки Бурів рабують. Деякі телеґрами Кіченера просто сьмішні, на пр. телеґрафує він з Преториї: В Міддельбурзї піддало ся 16 Бурів; мали они з собою 12.500 штук волів, 12.000 овець, 30 коний і 12 возів. Значить ся коли відчислити 12 Бурів на 12 возів, то 4 Бурів гнало чи пильнувало 25.000 зьвірят. — З Льондону доносять, що підчас сніданя, виданого Чемберленом в честь ґубернатора Трансвалю Мільнера, міністер виголосив промову, в котрій висказав цілковите признанє для діяльности Мільнера в кольоніях полудневої Африки. Завданє яке Мільнер буде мав сповнити по повороті до полудневої Африки ще важнійше, чим було до тепер. Бесідник висказав переконанє, що ґубернатор заведе там новий порядок, опертий на добрім відношеню обох рас та на сильних підставах справедливости, а тоді зацвите вільна і льояльна полуднева Африка. Мільнер подякував Чемберленови за признанє та зазначив, що в короткім часї буде можна розпочати в полудневій Африці лагіднійшу політику. З того виходить, що голошена вістка, немов то анґлійске правительство для уступства Бурам відкликало Мільнера на завсїгди з полудневої Африки, неправдива. Противно, Мільнер верне на своє давне становище зискавши апробату на свою безвзглядність в завідуваню полудново-африканьских кольоний.

---

3)

НОВОМОДНІ ЖЕНЩИНИ.

(З анґлійского.)

(Дальше.)

— А я вже нераз читала і чула, що у нас в Америці не один вже спроневірив значні суми в той спосіб, що фальшував книги цілими літами, так, що на тім пізнали ся аж тогди, коли він вмер або утік.

— А все-таки добрий рахмайстер був би пізнав де похибка.

— А я гадала, що то ніколи не може бути! А вже колись відкрили щось подібного?

— Чому ні?!

— А щож тогди робить ся, коли щось такого покаже ся?

— То зависить від обставин. По найбільшій части кличе ся поліцию.

— То цікава річ! Виходить на таке, як би чоловік був детективом. Ану-но розкажіть дещо про такі случаї. Не чекайте, щоби я раз в раз допитувала ся.

— Ледви чи мої досьвіди будуть Вас інтересувати, але коли конче хочете, то можу Вам розповісти про одну справу, яку я два роки тому назад в Льондоні....

— Ба, в Льондоні! Мені здає ся, що там нема таких хитрих книговодців як у нас. Як би Ви мали діло з Американцями, то Ви би не так легко вишукали, чого за богато а чого за мало записано.

— Ну, то можу Вам розповісти панно Брюстер про одну подію, яка приключила ся мені як-раз тепер зількома Вашими битими на всї боки американьскими книговодцями. Я викрив, що они від многих літ фальшували книги систематично.

— То цікава річ! А Ви казали зараз закликати поліцию?

— Нї, в сім случаю була поліция не на руку. Книги були так ведені, що здавало ся мов би зиски М...., того інтересу були значно більші, як були в дійстности. А до того ще передо мною один із Ваших славних американьских знатоків переглядав книги, і знайшов, чи то з несьвідомости, чи з недбальства, чи може з нечестних мотивів, всї в порядку. Але они не були в порядку, а то значить для кількох Ваших земляків велику страту, а для кількох моїх уратованє значних капіталів.

— Коли так, то Ваше званє дуже одвічальне і важне.

— Ми того й сьвідомі, панно Брюстер. Коби мені хто заплатив лиш кілька процент тих гроший, які я уратував моїм справозданєм.

— А хибаж Вам не платять?

— На жаль, ні, панно Брюстер.

— То погано! — Я гадаю, що не було великої ріжниці в сумі, бо в противнім случаю був би єї не пересліпив Ваш американьский товариш.

— Я й не казав, що він єї пересліпив — впрочім малу похибку можна так само легко знайти як і велику. А в сім случаю була она велика; то нікому не пошкодить, коли Вам скажу, що всї книги разом показували заробок 40.000 фунтів штерлінґів, а по правдї повинні були показати страту половини тої суми. — Нас чей ніхто не підслухує.

— Нї ми тут самі і можете бути певні, що ані слова нікому не скажу о тім, що мені тут розповіли.

— На всякий случай не згадуйте о тім нічого Кенйонови, бо він би сказав, що я здурів, як би довідав ся, що я Вам тут сказав.

— А пан Кенйон то також рахмайстер?

— О нї, він мінералоґ. Він лїзе в копальню і скаже Вам з такою певностию як лиш чоловік може сказати, чи тота копальня буде оплачувати ся чи ні. Рідко таких здібних знатоків в тім фаху як Джон Кенйон.

— Отже коли Ви порпали ся в числах, то Ваш приятель порпав ся в мінералах?

— Правду кажете!

— А він зробив також таке непотішне відкритє як і Ви.

— Нї, скорше противно. Він переконав ся, що копальні дуже богаті і єсть тої думки, що они при відповіднім заряді будуть добре рентувати ся, значить ся, коли би їх хтось купив за таку ціну, яку они варті, а не за таку, якої за них жадають. — Та щож Вас можуть такі сухі річи обходити.

— Противно, мене дуже а дуже все те інтересує, що Ви мені тепер розповіли.

Міс Брюстер перший і одністенький раз в своїм житю сказала щиру правду, а той чоловічиско, що сидів коло неї, навіть не прочував нічого і рад був з того, що єго оповіданє єї займає.

Новинки.

Львів дня 29 го мая 1901.

— **Руска процесия ювилейна,** яка відбула ся у Львові в неділю, була величава. Він єї сам Впреосьв. Митрополит Шептицкий. Процесия вийшовши із соборної церкви сьв. Юра, обійшла церков Успения, костел Бернардинів і катедру вірменьску.

— **Позашкільна опіка.** Мінїстер просьвіти вислав до всіх властий шкільних розпоряджене, в котрім підносить додатні успіхи, які осягнено в декотрих школах середних через публичні виклади для родичів молодежи шкільної і ширших кружків, що занимають ся справами молодежи. В викладах тих обговорювано відносини учеників до учителів та родичів, і розбирано в спосіб популярний ріжнородні квестиї наукові. Мінїстер підносить з натиском успіхи викладів тих осіб, що при помочи стипендий відбували прогулки по Італії, Греції, Франциї і Англії. Позаяк виклади такі видко відповідають бажаню публики, тому мінїстерство просьвіти взиває шкільні власти краєві, аби орґанїзували такі виклади в школах середних, де лиш відносини місцеві на се позваляють.

— **Сільскі листоноси.** Від дня 26-го мая с. р. завела дирекция почт листоносів сїльских при урядах почтових: в Косові підчас сезону лїчничого в Смодиїі для тої місцевости і в Синевідску вижнім до кінця вересня для місцевости Корчини.

— **Нові постерунки жандармериї** засновано в послїдних часах в Рясні польській повіта львівского, в Єдличах повіта кросняньского і в Розтоках повіта косівского.

— **Гості в Кракові.** На латиньскі Зелені сьвята перебувало в Кракові около $2^1/_2$ тисячів туристів, які прибули звідти се місто. Межи прогульковцями було 100 учеників тїшиньскої гімназиї, понад 100 учеників народної школи і 20 гімназистів з Ясла, около 20 учеників кошикарскої школи в Сколишині, 40 членів гірничого товариства „Praca“ в Карвіні на Шлеску, кількадесять осіб з Познаньщини і понад 1000 осіб з горішного Шлеску, а зі Львова приїхало 80 учеників рускої гімназиї під проводом професорів пп. Цеглиньского і Конарского.

— **Руский театр** по місячнім побутї на Буковині, вертає до Галичини і вже дня 30-го н. ст. мая розпічне ряд представлень в Снятині народним образом зі співами і танцями „Кляте серце“. Представленя будуть відбувати ся: в второк, четвер, суботу і неділю.

— **О нападї на віз почтовий,** о чім ми донесли вчера, такі надходять близші вісти: Межи Станиславовом а Богородчанами курсує віз почтовий. Дня 23-го с. м. їхав тим возом почтар Никола Тимків і один подорожний, канцелїст судовий. В дорозї почтар спостеріг, що із заду воза причепив ся якийсь волоцюга і силує ся розбити двері воза, отже попросив канцелїста, щоби пильнував коний, а сам, зіскочивши, спіймав коні, а сам, зіскочивши, спіймав злодія. Але той почав боронити ся, драпав, кусав і бив почтаря. Канцелїст здержав коні і прийшов в поміч відважному почтареви. У двійку перемогли злодія, а що не могли забрати его з собою, то здерли з него одїне і так пів-нагого пустили. Повідомлена о нападї жандармерия вислїдила зараз злодія; зовесь він Антоневич і був знаний з ледачого житя.

— **Зьвірске поведене.** Йосиф Осада, різник в Перемишли, немилосерно побив кільканайцятьлїтного хлопця, що є в него на науцї, а опісля кинув его до песьої будки. Пес скочив і вирвав хлопцеви кусень мяса з лиця і відкусив кавалок руки, а крім того покалїчив его на цілім тїлї. Хлопця відвезено до шпиталя, а зьвірскому різникови видано судове слїдство.

— **Завзятий топельник.** Дня 15-го с. м. знайшли в Будапештї коло плывальнї на Дунаю тїло якогось чоловіка, котрий очевидно постановив був з цїлою завзятостию смерть собі зробити. За рід смерти вибрав утоплене, а що здаєсь, умів плавати, то звязав собі руки шпагатом, так, щоби не міг ними бодай робити темпа, які робить звичайно той, хто плаває. Очевидно вязав сам собі руки при помочи зубів, бо шнурок не був добре стягнений анї узли не зроблені так, як би їх хтось зробив самими руками. Але найцїкавійше то, що завзятий топельник обвинув ся довкола через цїле тїло ланцухом довгим на 10 метрів, здаєсь в тій цїли, щоби ланцух тягнув его в долину, а опісля і трупа не дав водї винести на верх. Самоубійники мають концепти. Найдений топельник належав видко до богатної кляси людий, бо і одїж на нім була з тонкого сукна і найдено при нїм 7 ключиків від каси, а один між ними такий, котрого уживає ся до тайного сховку, а котрий роблять при касах грошевих лиш на специяльне жадане. Хто був той топельник, досі не знати.

— **15-ий полк піхоти** ім. Адольфа Вел. Кн. Насавского буде обходити дня 12 червня с. р. ювилей своєї двісталїтної приналежности до армії цїсарскої. За той час був той полк в 34 великих битвах і в 222 стичках. Полк той рекрутує ся майже від пів сотки лїт з тернопільского округа і стоїть тепер залогою у Львові. Торжество ювилейне розпічне ся дня 11 червня вечером походом з музикою войсковою і товарискими зборами бувших і теперішних членів полку в готели ?Коржа. Дня 12 червня о год. 9 рано відбуде ся польна служба а о 2 год. по полудни пир в касинї войсковім. О пів до 7 год. вечером відбуде ся представлене живих образів історичних.

— **З Научного Кружка Академічної Громади.** В місяцях лютім і марті відбули ся слїдуючі відчити в поодиноких секциях: I. Секция лїтературна: 1) Відчит т. Я. Гординьского „Про Коцюбиньского“ (з нагоди збірок „В путах шайтана“ і „По людскому“). 2) Відчит т. Василя Хировского „Про твори Кобриньскої“. 3) Відчит т. Теофіля Меленя „Про польского поета Новіцкого“. 4) Відчит т. I. Гаврилюка: „Брати Ґонкури“ і їх послїдна повість „Брати Земґанно“. II. Секция історична: 1) Реферат Зенона Кузелї „Rawita-Gawroński: Historya ruchów hajdamackich“ томів 2. 2) Відчит т. Осипа Чайківского: „Литовскі бояри XVI. і XVII. в.“ 3) Реферат т. Мих. Коцюби, Равіта-Ґавроньский: „Про Орлика, яко гетьмана козацкого“. 4) Відчит т. Гарасимчука „Відносини Ягайла до Витовта“. III. Секция фільософічна: 1) „Розмова про Картезия“ заіпавґурував т. Ар. Хомик. 2) Відчит т. Вол. Темницкого „Про Нїцшого“. IV. Секция природних наук: 1) Відчит т. Р. Цегельского „Істория природних наук ч. 1.“. 2) Відчит т. Ф. Примака „Біоґенетичне право і рештковї орґани у чоловіка“. 3) Відчит т. Р. Цегельского „Істория природних наук ч. 2“. 4) Відчит т. Ник. Даниша „Про спектральну аналїзу“. 5) Реферат т. Наз. Блюя: „Dr. Nusbaum Szkice i odezvy z dziedziny biologii“. V. Секция правнича: 1) Реферат Мих. Волошина „Balzer: Historya porównawcza praw słowiańskich“. 2) Відчит т. Днїстряньского: „Приватна власність в праві

— Нам давали в двоє так велику суму як та, яку нам платить синдикат, ба ще й більше, щоби лиш довідати ся від нас того, що я Вам ось розповів.

— Дїйстно?! Чи може не властителї копальнї, щоби Ви їх не зрадили?

— Нї, але один із Ваших репортерів нюйоркских ґазет, котрий навіть був на стілько безглуздий, що викрав був папери з Кенїонової торби! Але ми его ще в пору імили, того злодюгу!

— Не ганьбіть его так лиш длятого, що він Американець. Може прийде ще колись час, пане Уентворт, коли й самі признаєте, що суть ще розумнїйші Американцї як той рахмайстер і сей репортер, бо менї видить ся, що они оба не типові Американцї.

— Таже я й не ганблю їх за то, що они Американцї, лиш длятого, що один з них або не знає нїчого або продайний, а другий з них то злодїй.

Міс Брюстер не сказала на то нїчого; повтаряла собі лиш в дусї то, що довідала ся та роздумувала над тим, яку би вишукати причину, щоби могла піти до своєї комнати і там все то списати. Дзвінок дав знати, що пора до столу і ось знайшла ся добра нагода. Она попрощала ся з паном Уентвортом сердечним „до звиданя“ і пішла до своєї комнати.

Глава четверта.

Одного чоловіка на пароходї не міг Уентворт нїяк стерпіти. То був якийсь Флемінґ, котрий подавав себе за ню-йорского полїтика. Що Уентвортови найбільше не сподобало ся у него, то була его влізливість. Флемінґ сам уважав себе очевидно за „доброго чоловічиска“, що мав завсїгди під рукою коробку з добрими циґарами і готов був кождого запросити на склянку вина. В наслїдок того жив він собі дуже добре зі всіми гостями, що сходили ся в комнатї до куреня.

Він мав таку навичку, що любив зовсїм незнакомих собі людий поклепати з цїлої сили по плечи а відтак відозвати ся до них більше-менше ось так:

— Ну щож там старий, як ся маєте? Що чувати коло Вас доброго?

Уентворт відносив ся до него з як найбільшою резервою, але то анї трошки не вадило надмірній сердечности Американця.

— Ну, що, старий — зачепив Флемінґ Уентворта проходжуючи по покладї і взяв его по приятельски попід руку, то раз погода нинї, що?

— А так, красна — відповів Уентворт спокійно.

— Красна? Чудова, величава! Хто би то був гадав, коли ми з Ню-Йорку виїзджали серед сьнїговицї, що заїдемо просто у весну? Гадаю, що Вам мило час минає.

— Стараю ся о то.

— Та й треба старати ся. Але скажіть, будь ласка, чого Ви такі страшенно здержаливі? Чи то вже така Ваша вдача, чи може Ви лиш при сїй нагодї єї собі прибрали?

— Не розумію, що у Вас на думцї.

— О Ви добре розумієте, а лиш так говорите! Чого Ви такі страшенно холодні і нещирі?

— Я лиш для тих людий „холодний і нещирий“, котрих знакомства собі не бажаю.

Флемінґ зареґотав ся.

— То Ви нїби до мене пете? Нехай, нехай. Я би Вам лиш радив показувати більше ту здержаливість ґазетникам а не таким невинним подорожним як я.

— Що Ви хочете тим сказати?

— Я, бачите, не можу того нїяк зрозуміти, що Ви так якось з тою „Доллї Дімпль“ не можете набалакати ся. Я, що правда, не знаю, в якій цїли она тут, але то знаю певно, що Ви послужите за темат для довшої статиї в „Арґусї“.

— Я Вас не розумію.

— Нї? Таже то преці досить ясно. Атже Ви все з нею видите ся.

— Не знаю навіть про кого бесїда.

— Ну, чуєте, так удавати то не красно. Невже Ви би справдї не знали що то Міс Дженнї Брюстер під іменем „Dolly Dimple“[1] пише що недїлї статї до „Арґуса“?

В голові Уентворта став свитати якийсь страшний здогад, коли Флемінґ згадав єму „Арґуса“, бо він пригадав собі, що то ся ґазета вислала була репортера, котрий хотів его підкупити.

— Я — я — все ще Вас не розумію — процїдив Уентворт на силу і страшно поблід.

— Там до лиха, що тут богато розуміти? Хибаж она Вам ще того не сказала? Нї? Ну, то певний знак, що она хоче Вас насамперед добре випитати. Ви чей не якийсь анґлійский полїтик? Або чей не знаєте нїякої великої ваги тайни, котру би з Вас могла Доллї витягнути? Бо треба Вам знати, любий друже, що Доллї то найрозумнїйша женщина на цїлу Америку, котра всего довідає ся, що хтось хотїв би не подати до публичної відомости. Ви знаєте помічника секретаря державного? Отже видите... і Флемінґ взяв ся тут розповідати про одну найславнїйшу штучку Доллї. Але той, котрому він то розповідав, анї не чув анї не видів нїчого; ходив лиш глубоко задуманий побіч балакаючого.

— Ну — відозвав ся Флемінґ поклепавши тепер свого приятеля здорово по плечи, —

[1]) Дорка з ямкою в борідцї.

римскім на підставі „Л. Пініньского“. 3) Відчит Гната Кисіля: „Українська кольонізация в Парані“. На надзвичайних загальних зборах „Научного кружка вибрано новий заряд; головою т. Осипа Чайківского, ст. філь., і писарем т. Зенона Кузелю, ст. філь. — На першім засіданю порішено відсьвяткувати сьвяточне вечерниці в честь Драгоманова при співучасти абітурієнтів.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Париж 29 мая. Як впевнюють, поробило Марокко Франциї уступки у всіх жаданих справах. Небавом вишле султан до Парижа посольство, аби перепросити Францию за послідні події.

Брукселя 29 мая. Кріґер одержав з Льондона вість, що Мільнер вертає в половині червня до Африки, супротив чого нема бесіди о переговорах.

Рим 29 мая. Tribuna доносить: Директор вязниці з Сан Стефано вручив міністрови справ внутрішних справоздане о самоубийстві Брешиого. Після того справозданя служба не винна нічого в тім самоубийстві. Брешi повісив ся на рушнику.

Білгород 29 мая. Недавно помилуваний королем провідник хлопів Ранко Тайсич прибув вже до Сербії.

Надіслане.

таже Ви чогось як не свій. Я може й не повинен був Доллю так зрадити, але она через весь час тут на корабли так зі мною обходила ся як би мене зовсім не знала; ну тепер я вже сквітував ся з нею. А Ви послухайте моеї ради, не кажіть їй нічого, чого не хочете побачити в ґазеті, от і тілько всего. — Може цигарко?

— Нї, дякую — відповів Уентворт механїчно.

— То може чого напємо ся!

— Дякую, нї.

— Ну, то до звиданя.

— То не правда, то не може бути — повторяв заєдно нещасливий молодий мужчина, коли заложивши руки взад походжав по покладі і старав ся пригадати собі, що їй сказав, а чого не сказав. Але якийсь внутрішний голос говорив ему: Таки правда!

Нараз пробудив ся із своєї задуми, коли солоденький жіночий голос закликав его по імени. Він станув.

— Пане Уентворт, а Вам же що сегодня? Виглядаєте так, як би Вам сам чорт показав ся.

Уентворт подивив ся стовпом на молоду даму, що розперла ся була недбало в своїм кріслї і збиточливо споглядала на него. Він наконець стямив ся і сказав:

— Хто знає, чи й не показав ся дійстно. Чи можна сїсти собі коло Вас.

— Чи можна? Також питанє! Я дуже рада коли Ви коло мене. А тепер розповідайте, що чувати. Може Вам приключило ся щось неприятного?

— Не знаю, але так менї здає ся.

— Ну, то дайте серце волю і скажіть: може я зможу подати Вам поміч. Кажіть же!

— А чи можна просити Вас о відповідь на кілька питань, Міс Брюстер?

— Чомуж би нї, кілько схочете.

— Дякую. Скажіть же менї, коли ласка, Міс Брюстер, чи ви стоїте в звязи з якоюсь ґазетою?

Міс Брюстер засьміяла ся своїм веселим срібним голосом.

— Хтож Вам то сказав? Ах вже знаю, то той Флемінґ. Попамятає він мене за то. Я знаю, яку посаду хотїв би він конче дістати, але побачить, що скаже „Арґус“ в его користь. Я знаю дещо такого з его минувшости, на що він не дуже радо буде дивити ся, коли то побачить чорне на білім! Що за дурний чоловічиско! Ну, менї то чей все одно.

— Отже то правда — Міс Брюстер?

— А вжеж що правда; чомуж би не мала бути правда? Менї здає ся, що Ви то чей не будете уважати за нечесть для женщини, коли она працює при якійсь добрій ґазетї.

— При добрій ґазетї: нї; але при злій: так.

— Ну, я не уважаю „Арґуса“ за злу ґазету; він платить добре.

— Отже Ви дійстно належите до „Арґуса?“

— А вжеж.

— А вільно Вас спитати, Міс Брюстер, чи Ви думаєте щось з того, що я Вам сказав, подати для своєї ґазети?

— Дївчина знов засьміяла ся.

— Хочу бути з Вами зовсім отвертою; я нїколи не кажу неправди, бо то не рентує ся. Так єсть, я длятого тут на корабли, бо Ви тут. Я тут на то, щоби розвідати Ваше і Вашого приятеля справоздане о копальнях; і я то вже зробила.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1901 після середно-европ. год.

Зі Львова

День

посп. відходить	особ. відходить	
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Скольного, Лавочного від 1/7 до 15/9.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·25	„ Ічкан, Сопова, Бергомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від 1/7 до 15/9 в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від 7/5 до 10/9 в неділї і сьвята
2·40		„ Ічкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Скольного лиш від 1/5 до 30/9.
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 13/5 до 16/9.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава

Ніч

посп. відходить	особ. відходить	
12·45		До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Ічкан, Констанциї, Букарешту
	7·52	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	6·10	„ Ічкан, Радовець, Кімполюнга
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від 15/6 до 15/9.
	6·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мункача Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в неділї і сьвята
	10·30	„ Ічкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

До Львова

День

посп. приходить	особ. приходить	
	4·40	Зі Стрия, Самбора, Борислава
	6·10	„ Кракова
	6·20	„ Черновець, Ічкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від 7/5 до 10/9
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Ічкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·10	„ Скольного, Хирова, а з Лавочного від 1/7 до 15/9.
1·45		„ Ічкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5 55		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович

Ніч

посп. приходить	особ. приходить	
	12·05	З Скольного, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Ічкан, Підвисокого, Ковови
	9.11	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 16/9 до 30/9 що дня, а від 1/6 до 15/9 в неділю і сьвята
	7·56	„ Брухович від 7/5 до 30/6 і від 16/9 до 10/9
	8·50	„ Брухович від 1/7 до 15/9 що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·15	„ Янова від 1/6 до 15/9.
	9·15	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Ічкан, Ковови, Підвисокого
	10·25	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В місті видають білети їзди: Звичайні білети агенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером. а білети звичайні і всякі инші, тарифи. ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красіцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

І Н С Е Р А Т И.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).